

Marchal O'Donnell.

Leopold O'Donnell, Greve af Lucena, Marchal, Ministerpræsident og Krigsminister i Spanien, nedstammer fra en gammel irsk Familie; hans Forfædre herskede endnu under Dronning Elisabeth som uafhængige Fyrster i Donegal. Familiens Overhoved underkastede sig vel Jacob I., men tog senere Deel i en Sammensværgelse mod denne Konge og maatte rømme Landet; han begav sig da til Spanien, hvor flere af hans Efterkommere kaldtes til at beklæde høje Værdigheder. Greven af Lucenas Fader var spansk General i Uafhængighedskrigen og blev efter Kong Ferdinands Gjenindsættelse Generalcaptain i Andalusien og Statthalder i Cadix. Sønnen Leopold, født 1808, traadte ung ind i Hæren og var allerede, naturligvis ved Faderens Indflydelse, Capitain i sit 19de og Oberst i sit 25de Aar. — Efter Ferdinand VII.'s Død 1832 erklærede Leopold sig for den unge constitutionelle Dronning, mod Don Carlos, paa hvis Side to af hans Brødre kæmpede. I denne Borgerkrig tvang han Cabrera til at opgive Beleirningen af Lucena og blev for denne Daad udnævnt til Greve af Lucena; ved Felttogets Slutning var han Generallieutenant og Overstbefalende for Centrums hæren. Han understøttede da Dronning Marie Christine mod Espartero, men hans Bestræbelser i denne Henseende mislykkedes, og han maatte flygte til Frankrig, hvorfra han hjalp til at forberede de Militærforbande, som i 1841 udbrød paa flere Steder i Spanien. Da ilede han hjem og stillede sig i Spidsen for de Utilfredse i Pampelona, men blev overvunden og nødtes til at flygte til Frankrig.

Skjøndt fjernet fra Begivenhedernes Skueplads spillede han en Hovedrolle ved de Intriguer, der endelig bevirkede Esparteros Fald i 1843, og blev til Belønning Generalcaptain paa Cuba; i denne Stilling siges han at have begunstiget den forbudne Slavehandel, hvilket Nygte bekræftes ved, at han medbragte en betydelig Formue deraf. Ved sin Tilbagekomst traadte han ind i Senatet, sluttede sig til Oppositionen mod Ministeriet Bravo Murillo og udnævntes, efter detses Fald, til Generaldirecteur for Infanteriet, men vedblev at staa i Opposition mod de forskellige følgende Cabinetter. Ministeriet San Luis agtede at lade ham fængsle, da han fik Nys deraf gjorde han sig uhyggelig indtil en af hans Tilhængere, General Dulce, i Spidsen for Storsædelens af Cavalieriet i Madrid, erklærede sig mod Regjeringen. Dennes Tropper bleve slagte, men man havde ingen Tillid til Seierherrene, saa at Ministeriet San Luis holdt sig indtil Espartero erklærede sig for Bevægelsen. Espartero blev Præsident i det nye Cabinet og O'Donnell, som udnævntes til Marchal,

Marchal O'Donnell, Overstbefalende for den spanske Expedition mod Marokko.

Krigsminister. Saaledes stode disse to Medbeilere en Tidlang ved hinandens Side, begge lige habede af Dronningen, hver for sig speidende efter en Leilighed til at blive eneherstede; Espartero støttede sig til Constitutionen, O'Donnell søgte at vinde Hæren, i hvilket Niemed han besatte de øverste Poster i denne med sine personlige Tilhængere. Da O'Donnell endelig søgte sig stærk nok, benyttede han den første Leilighed som frembød sig til at forårsage en Spaltning i Ministeriet; den endte med at alle de andre faldt og han alene blev staaende, samt af Dronningen beordredes til at danne et nyt Ministerium. Som det pleier at gaae i Spanien, udbrød der strax efter denne Begivenhed en alvorslig Opstand, O'Donnell fuldførte alligevel det ham af Dronningen givne Hverv, og undertrykkede tillige i 6 Dage Opstanden paa alle de Steder, hvor den var udbrudt. Det nye, halvt af Liberale, halvt af

Reactionaire sammensatte Ministerium, beredede ham mange Forlegheder, han kom lidt efter lidt ind paa den reent conservative Bane og maatte som Følge deraf til Slutning overlade Styrelsen til den egentlige Bærer af det conservative Princip, Marchal Narvarez, der overtog Ministeriet i Octbr. 1856. O'Donnell indtog nu igjen sin Plads paa Oppositionens Side i Senatet, hvor han udviklede ligesaa stor parlamentarisk Dygtighed som Energi, og det lykkedes ham i Octbr. 1857 at bevirke Cabinetets Fald, men ikke at blive dets Arving for Ministeriet Justiz, det andet i Rækken efter Narvarez's, ved sin Afsagt nødtes til at fratrede. Dronningen overdrog da O'Donnell, mod Alles Forventning, at danne et nyt Ministerium og han kom saaledes atter op paa Magtens Linde.

O'Donnell staaer mellem Landets to organiserede Partier, Moderados og Progressiverne, og søger at danne et Mellemparti, der kan give Spaniens politiske Liv en fastere Holdning. Han egner sig fortrinligt dertil, dels fordi han ikke hælder til en enkelt Side og hans politiske Overbevisning ikke staaer sænderlig fast, hvilket hans Levnet noksom viser, saa at han er istand til at bugte sig mellem Partierne; dels fordi han besidder en usædvanlig Energi og et stort Organisationstalent; han støttes desuden af Hæren, i hvilken alle høje Stillinger beklædes af hans Tilhængere og som staae i nær Forbindelse med ham, idet han tillige er Krigsminister. — Han har mildnet Senatets Opposition ved at udnævne endel nye Senatorer; ved Løfte om en ny Presjelov med Rævningsdom og om en Udvidelse af Provindsial- og Municipalskovgivningen i liberal Retning har han søgt at nærme sig de liberale Constitutionelle; han har beroliget de Moderados, som holde paa Forsætningen, men ønske at Kirkens Rettigheder skulle forblive ukrænkede, ved at standse Kirkegodsernes Salg; endeligen har han, ved Omhu for de indre Samfærdselsmidler og ved Anlæg af de vigtigste Jernbanelinier, gjort det første Skridt til at hæve Spaniens forsmættede materielle Tilstand, den eneste Naade til efterhaanden at læge Landets gabende Saar — dets elendige Finantstilstand.

Det er denne af Lykken saa ofte ophjæbte og nedstyrte, men altid virksomme og energiske Mand, som har stillet sig i Spidsen for den spanske Hær i Krigen mod Marokko.

Hængebro paa Baroniet Brabretrolleborg.

Hængebro paa Brabretrolleborg.

For nogle Uger siden gjorde vi vore Læsere bekendt med et malerisk Prospect af Charles-Albert Broen i Savoyen og naar vi idag atter give en Afbildning af en Hængebro, frygte vi, at Diet vil lede efter de høje Bjerge og de dybe Afdalgrunde, der gjorde den nævnte Bro til et af Nutidens dristigere Byggeforetagender. Imidlertid har dog vedfærdige Afbildning særlig Krav paa danske Læsers Opmærksomhed, da denne Hængebro giver et smukt Billede paa den danske Industris Fremstriben. Broen hører til en af de mange For-

skjønneser, som Cieren af Baroniet Brabretrolleborg i de senere Aar har ladet foretage ved dette gamle Cistercienserkløster med tilhørende delige Park, der gjør Baroniet til en af Danmarks interessanteste Eiendomme. For at skaffe større Liv og Afveksling i Landstabet har Grev Reventlow ved Civilingenieurerne English & Hansen ladet udføre et kunstigt Vandløb igjennem Haven. Vandet i Brænde- og Nørre-Søen er blevet opdæmmet og igjennem en Cloak føres det midt i Haven, hvor det udmunder i en høit liggende Grotte; lidt længere hente i Haven banner det et stort rundt Væsin, i hvis Midte der staaer en smuk Zinkfontaine med uafbrudt

springende Vand, der ledes til denne fra Nørreaaen. Det er efter at Vandet har forladt det store Væsin, at man træffer den her aftegnede Hængebro, der er 18 Aen lang mellem Søilerne og ca. 37 Aen mellem Piedestalerne. Bræden er 4 Aen. Den er med Undtagelse af Portalerne, der ere støbte, udelukkende af Smedejern, hvilket med Elegance er udført af Maskinfabrikant H. English i Sønderborg efter Tegninger af d'Fr. English & Hansen.